

Publicerad 2007-09-17 13:59 av youshe

(hat)

Det handlar om att klara sig just nu, härda ut dag för dag. Allt är en pina, varje dag en mardröm och du tänker ”snart vaknar jag, jag nyper mig i armen och så vaknar jag”. Vilket du förstås aldrig gör. Längtan om att vakna ur drömmen är så stor att du vill ta livet av dig. Bara för att du ska slippa. Och alla vet ju att om man dör i en dröm så dör man på riktigt. Pang bom krasch och så ligger man där, med tankarna fritt svävandes i luften och hjärtat som en torr geléklump på marken. Tyst. Äntligen är det tyst. Den babblande gamle mannen som alltid bott i ditt huvud (eller flyttat in någon gång senare under resan) flyger ut och uppslukas av vinden. Kanske stöter din själ ihop med honom någon gång senare. Din själs resa är oändlig.

Det är natt nu. Skolan ligger tom, ödelagd. Väntar på att det ska bli morgon så att den ännu en dag får känna sig bli fylld av myllret från ungdomarna. Men det kommer dessvärre att dröja ett tag till.

Du tänker inte när du går, ljudlöst, över fotbollsplanen med en bensindunk i höger hand och tändstickorna i jackfickan. Du tänker inte när du kastar en sten mot matsalsfönstret. Du tänker ingenting när du hör tjuvlarmet gå igång och du stänker in bensin genom fönstret, dränker golvet och borden och stolarna och gardinerna och... och allt annat äckel. Du tänker ingenting när du kastar in en brinnande tändsticka och du ser allting flamma upp. Gardinerna faller ner och elden sprider sig uppför trapporna. Du tänker ingenting när brandlarmet börjar tjuta. Du tänker inte ”jag måste härifrån nu”! Du tänker inte.

Dina ögon lyser röda i mörkret.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren youshe med Poeter.se id #18742 innehar upphovsrätten